

அடுத்து என்ன?

R. ஸ்டான்லி, 20 ஏப்ரல் 2020

அடுத்து என்ன? உலகின் முடிவுக்குள் விரைந்துகொண்டிருக்கிறோமா? நிலைமை முன்னேறுமா மோசமாகுமா? கரோனா நச்சுக்கிருமி ஏற்படுத்தியுள்ள பேரழிவின் இக்காலத்தில் நமது மனதைக் குழப்பும் கேள்விகளே இவை. இக்கட்டுரையை இத்தலைப்பில் எழுதுவதற்கு எனக்குத் துணிவு தந்தது என் கையிலுள்ள பழைய பைபிள்தான்!

பைபிள்தான் திருவார்த்தை என்று விசுவாசிக்கும் சிறுபான்மையினரைச் சேர்ந்தவன் நான். 66 புத்தகங்களைக் கொண்ட இந்நூலகம் 1189 அத்தியாயங்களையும் 30,000 வசனங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இவற்றில் 8,000 வசனங்கள் முன்னறிவிக்கும் தீர்க்கதரிசனமாகும். அப்படியானால், பைபிளில் ஏறத்தாழ 25% இனி நிகழவிருப்பவற்றை முன்னறிவிக்கிறது என்று பொருள். எனவேதான் “தீர்க்கதரிசன வசனம்” (2 பேது 1:19-21) அல்லது “தீர்க்கதரிசன ஆகமங்கள்” (ரோ 16:25) என்று பைபிள் அழைக்கப்படுகிறது.

திருவிவிலியத்தில் கொள்ளை நோய்கள் குறித்து அடிக்கடி வாசிக்கிறோம். ஆபிரகாமின் மனைவியின் அழகில் மயங்கி அவளை எடுத்துக்கொண்ட மன்னன் பார்வோனுக்கும் அவன் இல்லத்தினருக்கும் தேவன் அனுப்பியது முதலாம் பெரிய வாதை (ஆதி 12:14-17). அடுத்து, எபிரெய மக்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்க மறுத்து, தனது மனதைப் பார்வோன் கடினப்படுத்தியபோது எகிப்தின்மீது தேவன் அனுப்பிய பத்து வாதைகள் குறித்து வாசிக்கிறோம் (யாத் 7-12; யோசு 24:5). பாலைநிலத்தில் அற்புதமாய்த் தேவன் உணவளித்ததில் திருப்தியடையாது, தங்கள் இருதயங்களில் எகிப்திற்குத் திரும்பிய இஸ்ரவேலரை அவர் மகா பெரிய வாதையால் வாதித்தார் (எண் 11:33; அப் 7:39). மன்னர்கள் மற்றும் தீர்க்கர்கள் காலங்களிலும் கொள்ளை நோய்கள் வந்துள்ளன. தேவாலயப் பிரதிஷ்டை ஜெபத்தின்போது அரசன் சாலமோன் கொள்ளை நோய்களைக் குறிப்பிடுகிறார் (2 நாளா 6:28). கர்த்தரைத் தனது புகலிடமாகவும் அரணாகவும் நம்பி அவரது நிழலில் தங்கியிருப்போர் வாதையிலிருந்து காக்கப்படுவர் என எவரும் விரும்பும் 91ஆம் சங்கீதம் வாக்களிக்கிறது (வச 1,2,10). முடிவாக, கடவுளது கோபத்தின் வெளிப்பாடுகளாய் உலகில் அனுப்பப்படவிருக்கும் பல வாதைகளைக் குறித்து வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் வாசிக்கிறோம் (வெளி 6:17; 16:1; 19:15).

கொள்ளை நோய்கள் என்பது தேவனது கோபக்கனலின் ஒரு வெளிப்பாடு என்றே திருமறைச் சரித்திரம் காட்டுகிறது (லேவி 26:25; எண் 25:8,9; உபா 28:15,20-22; எரே 29:18,19; 34:17; எசேக் 5:11,12). கொள்ளை நோய்களைத் தேவனது நியாயத்தீர்ப்பு என்றே தீர்க்கர்கள் முழங்கினர். மக்கள் மனந்திரும்பி மன்றாடியபோது அவை நிறுத்தப்பட்டன (யாத் 8:12,13; எண் 16:46-48; 2 சாமு 24:25; சங் 106:28-31). மக்களது கவனத்தை ஈர்க்கக் கொள்ளை நோய்களுக்கு நிகர் எதுவுமில்லை! கிறிஸ்தவச் சிந்தனையாளர் C. S. லூயி (1898-1963) என்பவரது கூற்று: “நாம் மகிழ்ந்திருக்கும்போது தேவன் மென்குரலில் பேசுகிறார்; நமது மனசாட்சியில் சத்தமாய்ப் பேசுகிறார்; நமது வேதனைக் காலத்திலோ கத்துகிறார்; செவிட்டு உலகைத் தட்டியெழுப்ப அது அவரது ஒலிபெருக்கி!”

“உமது வருகைக்கும், உலகின் முடிவுக்கும் அடையாளம் என்ன?” என்று இயேசுவிடம் சீடர்கள் வினவியபோது, யுத்தங்கள், பஞ்சங்கள் போன்றவையுடன் “கொள்ளை நோய்கள்” என்பதையும் ஓர் அடையாளமாய் அவர் வரிசைப்படுத்தினார் (மத் 24:3,7). கி.பி. 165ஐ அடுத்து எத்தனையோ கொள்ளை நோய்கள் வந்துள்ளன. இதோ அவற்றில் சில: அன்டோனைன் கொள்ளை நோய், கி.பி. 165-180, 50,00,000 பேர் பலி; ஜஸ்டினியன் கொள்ளை நோய், கி.பி. 541-542, 10,00,00,000 பேர் பலி; ஜப்பானிய பெரியம்மை, கி.பி. 735-737, 10,00,000 பேர் பலி; கரிய மரணம், கி.பி. 1331-1352, 20,00,00,000 பேர் பலி; காலரா, கி.பி. 1846-1860, 10,000 பேர் பலி; ரஷ்ய காய்ச்சல், கி.பி. 1889-1894, 10,00,000 பேர் பலி; ஸ்பானிய காய்ச்சல், கி.பி. 1918, 10,00,00,000

பேர் பலி; எபோலா, கி.பி. 2014-2016, 11,000 பேர் பலி; இப்படிப் பல. சில வெளியீடுகளிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட இத்தகவல்களின் புள்ளி விவரம் முற்றிலும் சரி என்று சொல்வதற்கில்லை, ஆனால் எவ்வளவு பெரிய சேதம் என்பதைப் பாருங்கள்! இப்பொழுது அகிலவுலக நாடுகளை வாட்டிக்கொண்டிருக்கும் கரோனா தொற்றுநோயினால் பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் பலியானோரின் எண்ணிக்கை நம்மைப் பதற வைக்கிறது. இதுதான் கடைசியான கொள்ளை நோயா? அதுவே எனது வாஞ்சை, ஆனால் அது சாத்தியமில்லை என்றே தோன்றுகிறது! அதிமோசம் ஒருவேளை இனிதான் இருக்கலாம்!

மேற்கூறப்பட்ட கொள்ளை நோய்க் காலங்களில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் உலகின் முடிவுக்குள் வந்துவிட்டதாகவே எண்ணியிருப்பர். ஆனால் யுத்தங்களையும், பஞ்சங்களையும், கொள்ளை நோய்களையும் முன்னறிவித்த இயேசுவின் வார்த்தைகளின் தெளிவைக் கவனியுங்கள்: மத் 24:6,8, “**முடிவு உடனே வராது ... இவையெல்லாம் பேறுகால வேதனைகளுக்குத் தொடக்கம்.**” அப்படியானால், நாம் வாழும் இக்காலம் இறுதி நாட்கள்தானே? நிச்சயமாகவே இவை இறுதி நாட்கள்தான், ஆனால் இவ்விறுதி நாட்கள் எப்பொழுது தொடங்கின எனப் புரிவது அவசியம். தமது முதல் வருகை மூலம் இறுதி நாட்களை இயேசு தொடங்கிவைத்தார்: எபி 1:1,2, “முற்காலங்களில் பகுதி பகுதியாகவும், பல விதங்களிலும், நமது மூதாதையரிடம் தீர்க்கர்கள் மூலம் பேசிய தேவன் இந்த **இறுதி நாட்களில்** தமது மகன் வழியாக நம்மிடம் பேசியுள்ளார்.” கலாத்தியர் 4:4,5 மற்றும் 1 பேதுரு 1:20,21 ஆகிய வசனங்களையும் வாசியுங்கள். ஆதிச் சீடர் மீது தூயாவியானவர் இறங்கியபோது, தீர்க்கன் யோவேலை மேற்கோள் காட்டி அப்போஸ்தலன் பேதுரு அதனைக் “**கடைசி நாட்கள்**” எனக் குறிப்பிட்டார் (அப் 2:17,18; யோவேல் 2:28,29). பேதுருவுக்கு விளங்கியபடி, அவை “கடைசி நாட்கள்” என்றால், நாம் இருப்பது கடைசி நாட்களின் கடைசிக் கட்டம், அப்படித்தானே? ஆம், சுவிசேஷ யுகமே கடைசி நாட்கள். இதுவே கிருபையின் காலம். சுவிசேஷத்தை விசுவாசிக்க அவிசுவாசிகளுக்கு இவை வாய்ப்பின் நாட்கள்; சுவிசேஷத்தை விளக்க விசுவாசிகளுக்கு இவை பொறுப்பின் நாட்கள். “கர்த்தருடைய நாள்” அல்லது “அந்த நாள்” அல்லது “தேவனுடைய நாள்” என்பதில் கடைசி நாட்கள் உச்சம் அடையும் (1 தெச 5:2; 1 கொரி 3:13-15; ரோ 13:11,12; 2 பேது 3:11-13). இது “நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது (1 கொரி 1:8; 5:5; 2 கொரி 1:14; பிலி 1:11; 2:14). பழைய ஏற்பாட்டைப் பொருத்தவரை, “கர்த்தருடைய நாள்” என்பது இறுதியான நியாயத்தீர்ப்பையே குறிக்கும் (யோவேல் 2:1-11; 3:14-21; மல் 4:5). அப்போஸ்தலன் யோவான் இதனைக் “கடைசிக் காலம்” அல்லது “கடைசி மணிநேரம்” (last hour) என்றழைக்கிறார் (1 யோ 2:18). நாம் “கடைசி நிமிடங்களில்” வாழ்கிறோம் என்பது தீர்க்கன் லியோனார்டு ரேவன்ஹில் (1907-1994) அவர்களது கணிப்பு!

சீடர்கள் இயேசுவிடம் வினவியதில் மூன்று பகுதிகள் உண்டு (மத் 24:3): (1) “நீர் கூறியவை எப்போது நிகழும்?” (2) “உமது வருகைக்கு அடையாளம் என்ன?” (3) “உலகின் முடிவுக்கு அடையாளம் என்ன?” இக்கேள்விகள் கேட்கப்பட்ட காலத்திற்கு இருபது நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் வாழும் நாம் இம்மூன்று கேள்விகளையும் சேர்த்து, “**அடுத்து என்ன?**” என்று கேட்கிறோம். சீடர்களுக்கு இயேசு தந்த பதில் மிகவும் நீண்டது. ஏறத்தாழ 100 வசனங்கள் அடங்கிய இரு அத்தியாயங்களில் இது தரப்பட்டுள்ளது (மத் 24 & 25). நண்பரே, நேரமெடுத்து இவ்விரு அத்தியாயங்களையும் இரண்டு மூன்று முறை வாசித்து இறுதிக்காலத்தில் வாழும் நாம் எதை உணர்ந்துகொள்ளவேண்டுமென்று இயேசு விரும்புகிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். இவ்விரு அத்தியாயங்களுக்கு வேத வல்லுநர்களும் வியாக்கியானிகளும் பல்வேறு விளக்கங்கள் தந்துள்ளனர்; அவற்றில் சில ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் முரண்பட்டவை. விபரங்களைக் குறித்த வித்தியாசங்களில் விவாதம் செய்வதைவிட இயேசுவினது பதிலின் உட்கருத்தைப் புரிந்து கொள்வதிலேயே எனக்கு ஆர்வம். சீடர்கள் கேட்ட மூன்று கேள்விகளுக்குமான தமது பதிலை ஆண்டவர் ஓர் அட்டவணை போல வரிசைப்படுத்தவில்லை. குறிப்புகள் கலந்தும் பின்னியும் இருக்கின்றன. இது வகுப்பறையில் கொடுக்கப்பட்ட விரிவுரை அல்ல, ஒரு மலைமீது உரையாடல் பாணியில் கொடுக்கப்பட்ட பதில் (24:1).

■ 100 வசனங்களில் அடங்கியுள்ள இயேசுவின் பதிலின் முதல் வாக்கியமே எதுவென்று பாருங்கள்: “ஒருவனும் உங்களை **வஞ்சிக்காதபடி**க் கவனமாயிருங்கள்” (மத் 24:4). அநேகக் காரியங்கள் நிகழ்விருக்கின்றன; அவற்றில் சில புரியும், மற்றவை புரியாது. ஆனால் நாம் கவனமாயிருந்து **வஞ்சகம்** என்பதற்குத் தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். “அநேக” கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள், “அநேக” கள்ளத் தீர்க்கர்கள் வருவர் என்பது இயேசுவின் முன்னறிவிப்பு (வச 5,11). அவர்கள் “பெரிய” அடையாளங்கள், அற்புதங்கள் செய்வார்களாம் (வச 24). இதனால் “அநேகர்” வஞ்சிக்கப்படுவார்களாம் (வச 5,11). ஐயகோ, “தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும்” வஞ்சிக்கப்படுவார்களாம் (வச 24). வார்த்தைகள் இதைவிடக் கடினமாகவும், எச்சரிப்புகள் இதைவிடக் கண்டிப்பாகவும் இருக்கமுடியுமோ?

உபதேச வஞ்சகம் என்பது கிறிஸ்தவத்தில் ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் இருந்திருக்கிறது; ஆனால் நமது காலத்தில்தான் அது வானளாவி விட்டது. இவ்வித இறுதிக்கால உபதேச மாறாட்டத்தை அப்போஸ்தலர்கள் சுட்டிக்காட்டி எழுதியுள்ளனர். பவுல் எழுதியுள்ளது: “தூயாவியானவர் தெளிவாய்க் கூறுகிறபடி, இறுதிக்காலத்தில் சிலர் ஏமாற்றும் ஆவிகளுக்கும், **பேய்களின் போதனைகளுக்கும்** காதுகொடுத்து விசுவாசத்தை விட்டு விலகிப்போவர்” (1 தீமோ 4:1). “ஒரு காலம் வரும். அப்போது மக்கள் **ஆரோக்கிய உபதேசத்தை**த் தாங்கமாட்டார்கள். மாறாக, செவித்தினவு கொண்டவர்களாய்த் தங்கள் தீய நாட்டங்களுக்கு ஏற்றவாறு தங்களுக்கெனப் போதகர்களைக் குவித்துக்கொள்வார்கள். சத்தியத்திற்குக் காதுகொடுக்க மறுத்துப் புனைகதைகளை நாடிச் செல்வார்கள்” (2 தீமோ 4:3,4). பேதுரு தரும் எச்சரிப்புகளை 2 பேதுரு 2 மற்றும் 3ஆம் அத்தியாயங்களிலும், யோவானது எச்சரிப்புகளை 1 யோவான் 2:18-27 மற்றும் 2 யோவான் 7-11 ஆகிய வசனப்பகுதிகளிலும் வாசித்துப் பாருங்கள். இறுதிக்கால வஞ்சகத்திற்குத் தப்பித்துக்கொள்ள ஒரே வழி, “**திருவசனம்** ஒன்றே போதும்” என்று நின்றுகொள்வதே. தங்களைத் தீர்க்கதரிசிகள் என்றழைத்துக்கொள்ளும் பலரது சத்தங்கள் நமது சமநிலையைப் பாதிக்க முயலும்போது, விண்ணரசின் சாவிகளை இயேசுவிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டவரும், அவர் தமது சபையைக் கட்டுவதற்கான பாறை எனும் வெளிப்பாட்டைப் பெற்றவருமான அப்போஸ்தலன் பேதுருவின் இவ்வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்: “**அதிக உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனமும்** நமக்குண்டு; பொழுது விடிந்து விடிவெள்ளி உங்கள் இருதயங்களில் உதிக்கும்வரை, இருண்ட இடத்தில் பிரகாசிக்கும் விளக்கு போன்ற அந்த **வசனத்தைக்** கவனித்திருப்பது நலம் ... **வேதத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசனம்**” (2 பேது 1:19-21).

நமது ஆன்மீகப் பயிற்சிகள் மற்றும் செயல்பாடுகளில் **திருமறைத்** தியானமும், திருமறைப் போதிப்பும் முதலிடம் பெறத் தவறும்போதுதான் வஞ்சகம் தலைதூக்கத் துவங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, நமக்கு எத்தனையோ 6-மணிநேர, 8-மணிநேர, ஏன் 24-மணிநேர ஜெப நிகழ்ச்சிகளும் உண்டு. நல்லது, ஆனால் திடமான வேத ஆராய்ச்சிக்கும், வேதப் போதனைக்கும் இவ்வித நெடுநேரக் கூடுகைகள் உண்டா? இந்தச் சமநிலையிழப்பு ஆபத்து. எஸ்ரா மற்றும் நெகேமியாவின் உயிர்மீட்சி, திரும்பக்கட்டுதல் மற்றும் சீர்திருத்தம் ஆகிய பணிக்காலத்தில் தேவனது புத்தகம் ஆறு மணிநேரம் வாசிக்கப்பட்டு வியாக்கியானிக்கப்பட்டது; அடுத்த ஆறு மணிநேரம் பாவ அறிக்கைக்காகவும் தொழுகைக்காகவும் செலவிடப்பட்டது (நெகே 9:3). நமக்கு முழு இரவு ஜெபங்கள் உண்டு; ஆதிச்சபையில் முழு இரவு வேதப் போதகம் இருந்தது (அப் 20:7-11). ஆதிச்சபையின் அபார வலிமைக்கும் அமோக வளர்ச்சிக்கும் நான்கு காரணங்கள் அப்போஸ்தலர் 2:42இல் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன: “உபதேசம், ஐக்கியம், அப்பம்பிட்டுதல், ஜெபம்.” எது முதலில் வருகிறது? “உபதேசம்!” ஓராண்டு திருமறைப் போதனை பெற்றுக்கொண்டிருந்த ஒரு குழுவினர்தான் கிறிஸ்தவர்கள் என்று முதலாவது அழைக்கப்பட்டவர்கள் (11:26). கிறிஸ்தவ நண்பரே, கூட்டம் கூட்டம் என்று ஓடாதீர்கள். வேலைப்பளு நிறைந்த வார நாட்களையடுத்து, ஞாயிறு ஆராதனை ஒன்றில் பங்கேற்றால் போதும். ஞாயிறு பிற்பகல் வேளைகளை, முடிந்தால் ஆராய்ச்சி வேதாகமங்களை வைத்துக்கொண்டு, வேதத்தைப் படிப்பதற்குச்

செலவிடுங்கள். கிறிஸ்தவத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பார்ப்பதையும் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள். திருவசனத்திற்குப் புறம்பான சரக்குகள் ஏராளம்! உங்களது தனித்தியான வேளைகளிலும், திருமறைத் தியானத்திற்கும் ஜெபத்திற்கும் நேரத்தைச் சமமாய்ப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். தேவப் பிரசன்னத்தில் “உங்கள்” வார்த்தைகள் கொஞ்சமாயிருக்கட்டும்! கேட்பதைக் கூட்டி, பேசுவதைக் குறைத்திடுங்கள் (பிர 5:1,2). உங்களது பாதுகாப்புக்காக இறுதிக்கால அறிவுரையாய் இதனை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஜெபம் இல்லாத வேத ஆராய்ச்சி வறட்சி; வேத ஆராய்ச்சி இல்லாத ஜெபம் அபாயம்.

தங்களுக்குத் தேவன் புதிய மறைபொருள்களை (இரகசியங்களை) வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்று சொல்லிக்கொண்டு பல பிரசங்கிமாறும், தீர்க்கதரிசிகளும் உங்களிடம் வருவர். அவர்கள் தேவதூதர் போல் தோன்றினாலும் ஓங்கிக் கதவடையுங்கள் (கலா 1:8). அப்போஸ்தலருக்கு வெளிப்படுத்தப்படாததும், திருமறையில் எழுதப்படாததுமான மறைபொருள் எதுவுமில்லை. (1) யூதரும் யூதரல்லாதவரும் திருச்சபையாகிய ஒரே திருவுடலுக்குள் உட்படுத்தப்படுகின்றனர் என்பதே “திருச்சபை குறித்த இரகசியம்” (எபே 3:1-6,9). (2) கிறிஸ்து திரும்பிவரும்போது அழிவுக்குரிய நமது உடல் அழியாமையையும் சாகாமையையும் அணிந்துகொள்வதால் நாம் மாற்றுகு பெறுவோம் என்பதே “மறுவருகையின் இரகசியம்” (1 கொரி 15:51-54). (3) ஏற்கனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சாத்தானின் திட்டம் முழுநிறைவடையப் போவதைப் பற்றியதே “அக்கிரமத்தின் இரகசியம்” (2 தெச 2:7-10). (4) “இஸ்ரவேலரைப்பற்றிய இரகசியம்” என்பது அவர்கள் முடிவாக மறுபடியும் நிலைநிறுத்தப்படவிருப்பதைக் குறித்தது (ரோ 11:25-27). (5) “விண்ணரசின் இரகசியங்கள்” மத்தேயு 13இல் இயேசு தந்துள்ள ஏழு உவமைகளில் அடங்கியுள்ளன. கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கும் மறுவருகைக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை இவை வர்ணிக்கின்றன. (6) அப்போஸ்தலரும், குறிப்பாக மேன்மையான வெளிப்பாடுகள் பெற்ற பவுலடியாரும், சபையுக்கத்திற்காய்ப் புதிய ஏற்பாட்டில் தந்துள்ள உபதேசமே “விசுவாசத்தின் இரகசியம்” என்பது (1 தீமோ 3:9, 2 கொரி 12:1,7). (7) திருச்சபையில் அனுபவிக்கப்படவேண்டியதும், அதின் மூலம் அறிவிக்கப்படவேண்டியதுமான கிறிஸ்துவின் பிறப்பு முதல் பரமேறுதல் வரையுள்ள வாழ்க்கையைப் பற்றியதே “தேவபக்தியின் இரகசியம்” (1 தீமோ 3:14-16). இதற்குமேல் நமக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை. பைபிள் நிறுத்துமிடத்தில் நீங்களும் நிறுத்திவிடுங்கள். பைபிள் எதில் அமைதியாயிருக்கிறதோ அதில் நீங்களும் அமைதியாயிருந்துவிடுங்கள். “எழுதப்பட்டதற்கு” மிஞ்சி நினைக்கவும் கூடாது (1 கொரி 4:6). மறைபொருள்கள் தேவனுக்குரியவை, நமக்குரியவை அல்ல (உபா 29:29). எதையும் கூட்டாதிருங்கள், எதையும் மாற்றாதிருங்கள், எதையும் குறைக்காதிருங்கள் (வெளி 22:18,19). வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்திலுள்ள “ஆமென்” என்பதோடு திருமறை வெளிப்பாடுகள் முடிவடைகின்றன; அவற்றை மட்டும் விசுவாசிப்பதே நமக்குக் கட்டாயம் (வெளி 22:21). திருமறையின் வேலிக்குள் நின்றுகொள்ளுங்கள்; இல்லையேல் பழைய சர்ப்பம் கடித்துவிடும் (பிர 10:8ஆ). படைக்கப்பட்ட வானங்களும் பூவுலகும்கூட அழிந்துவிடும்; தேவ வசனமோ என்றும் நிற்கும். தமது சீடருக்கு இயேசு கொடுத்த பதிலிலேயே இக்கூற்று உண்டு (மத் 24:35). 2 பேதுரு 3:10ஐயும் பாருங்கள்.

திருமறையை இன்றையச் சூழலுக்குப் பயனுள்ள வகையில் வியாக்கியானித்து அதனை மனிதருக்குப் “பக்திவிருத்தியும், புத்தியும், ஆறுதலும்” உண்டாகும் வகையில் நேரடியாய்ப் பேசுவதே இன்று தீர்க்கதரிசன வரத்தின் பிரதான நோக்கம் (1 கொரி 14:3; அப் 15:32). வரவிருக்கும் பேரிடர் அல்லது பேரழிவைத் தேவன் தமது ஊழியர் எவருக்காவது வெளிப்படுத்துவாரானால், அந்நபர் அதனைத் தேசியத் தலைவர்கள், உலகத் தலைவர்கள் மற்றும் திருச்சபைத் தலைவர்களுக்கு முறைப்படி அறிவித்து, பொது ஊடகங்கள் வழியாக மக்களுக்கு வெளியிடவேண்டும்; இக்கட்டான சூழலைக் கையாள அது யாவரையும் முன்னதாகவே ஆயத்தப்படுத்தும் (ஆதி 41:25-40; எரே 19:1-3; யோனா 3; அப் 11:27-30; மத் 10:27). இல்லையேல், அந்நபருக்குத் தேவன் தந்த வெளிப்பாடு வீணாகிறது.

■ “அடுத்து என்ன?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் காண முயலும் இக்கட்டுரையில் தேவனது தீர்க்கதரிசன நாட்காட்டியில் **இஸ்ரவேலர்** பற்றிய காரியங்களை நாம் கவனியாது விடமுடியாது. புதிய ஏற்பாட்டில் ரோமர் 9,10,11 ஆகிய அத்தியாயங்கள் இஸ்ரவேலரின் எதிர்காலத்தை விவரிக்கின்றன. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இஸ்ரவேலரைக் குறித்து இன்று நினைவிற்கொள்ள வேண்டியவற்றை இங்கு சுருக்கமாய்த் தருகிறேன். இயேசுவின் சொந்த இனத்தாராகிய இஸ்ரவேலர் அவரைப் புறந்தள்ளிச் சிலுவையில் அறைந்தனர் (யோ 1:11; அப் 2:22,23). சுவிசேஷத்தை யூதர்கள் ஏற்க மறுத்தபோது யூதரல்லாதோர் பக்கமாய் அப்போஸ்தலர் திரும்பினர் (அப் 13:46,47). யூதருக்கு மார்க்க வைராக்கியம் உண்டு, ஆனால் அது இறைவளிப்பாட்டின் அடிப்படையிலானது அல்ல (ரோ 10:1-3). ஆனாலும் விசுவாசித்த ஒரு சிறு கூட்டம் யூதரில் இருந்தது (அப் 2:36,37; 13:43,45). இன்றும் அப்படித்தான் (ரோ 11:4,5). தேசிய அளவில் இஸ்ரவேலர் அனைவரும் கிறிஸ்துவிடம் திரும்புவர் என்கிறது திருமறை (11:25-27). இது ஆபிரகாமுடன் தேவன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கும் (வச 28-36). இது ஆராய்ந்து அறிய முடியாத தேவ ஞானம் (வச 33). எருசலேமுக்கு யூதர் திரும்பிவரத் துவங்கிவிட்டனர்; ஆனால் நாட்டளவில் அவர்கள் இயேசுவிடம் வரத் துவங்கவில்லை. அவர்களுக்காய் மோசே போலவும் (யாத் 32:32), இயேசு போலவும் (லூக் 19:41), பவுல் போலவும் (ரோ 9:1-3) ஜெபிக்கவேண்டியது நமது கடமை. எருசலேமின் சமாதானம் நமது ஜெபக்குறிப்புகளில் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் (சங் 122:6-8). ஆனால், பிரியமானவர்களே, இஸ்ரவேலரது காரியங்களில் அளவுக்குமீறி ஆர்வம் காட்டாதீர்கள். தேவனது இன்றையப் பிரதான நோக்கு இஸ்ரவேலரை அடுத்ததல்ல, அது திருச்சபையை அடுத்தது. இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குப் புனித யாத்திரை செல்லப் பேரார்வம், எருசலேமில் கிறிஸ்தவக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல் போன்ற செயல்பாடுகள் எல்லாம் பூவுலகில் இன்று நிறைவேற்றப்படவேண்டிய பிரதான இறைத்திட்டத்திலிருந்து நம்மைத் திசை திருப்பும், கவனம்!

■ இறுதி நாட்களைக் குறித்த தமது சீடரின் கேள்விகளுக்குப் பதில் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த நமதாண்டவர் **உபத்திரவ காலம்** குறித்தும், தமது **மறுவருகை** குறித்தும் அதிகம் பேசினார் (மத் 24:15-44). இப்பகுதியில் 30 வசனங்கள் உண்டு! கிறிஸ்துவின் முதல் வருகை குறித்து பைபிளில் 100 தீர்க்கதரிசனங்கள் உண்டு; அவரது மறுவருகை குறித்தோ 300 தீர்க்கதரிசனங்கள் உண்டு. இரண்டாம் வருகையுடன் சம்பந்தப்பட்ட உபத்திரவ காலம், ஆயிரமாண்டு ஆளுகை, இறுதி நியாயத்தீர்ப்பு போன்ற நிகழ்வுகளின் வரிசை (chronology / order) மற்றும் தன்மை (character / nature) குறித்துத் தங்களது புரிதலில் கிறிஸ்தவர்கள் வெகுவாய் வேறுபடுகின்றனர். இந்த நிகழ்வுகளின் வரிசை குறித்து மாற்றுக் கருத்துக்கள் கொண்ட உண்மையும் உத்தமமுமான வேதப் பண்டிதர் பலருண்டு. இவர்களில் ஒவ்வொருவரது கருத்துக்கும் ஆதாரமாய் வியாக்கியானிக்கப்படக்கூடிய திருவசனங்களும் உண்டு. வேறு எந்த உபதேசத்தையும்விட இதுவே கிறிஸ்தவர்களிடையே பெரும் பிரிவினை ஏற்படுத்தியுள்ளது! கிறிஸ்துவின் மறுவருகையுடன் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகளின் வரிசை மற்றும் தன்மையைவிட அவரது வருகையின் நிச்சயமே அதிமுக்கியம் என்பது எனது நம்பிக்கை. கிறிஸ்து “மெய்யாகவே” வருகிறார், “சீக்கிரமாய்” வருகிறார் (வெளி 22:20). இறுதிக்கட்ட இந்நிகழ்வுகளின் வரிசை மற்றும் தன்மையை நாம் மாற்றமுடியாது, அது தேவனது விருப்பம். நாளைக்காய் இன்றைய **ஆயத்தமே** அத்தியாவசியத் தேவை. நாம் ஆயத்தப்படவேண்டிய ஒரு சில பகுதிகள் –

(a) “**பரிசுத்தம்** இல்லாமல் ஒருவரும் தேவனைத் தரிசிக்க முடியாது” (எபி 12:14). “இரவில் திருடன் வருவதுபோல ஆண்டவர் வரும்போது” இம்மண்ணிலகு நெருப்பினால் வெந்துருகிப் போகும் (2 பேது 3:10). உலகளாவிய இவ்விதப் பேரழிவை முன்னறிவித்த அப்போஸ்தலன் பேதுரு நமக்கு விடும் சவால்: “இவ்விதம் இவையெல்லாம் அழிந்துபோகவிருப்பதால் நீங்கள் எவ்வளவு **பரிசுத்த** நடக்கையும், தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும்!” (வச 11). கர்த்தரை நாம் சந்திக்கும்போது அவரது சாயலாகவே மாற்றப்படுவோம். அவர்மீது இவ்வித நம்பிக்கை கொண்டொள்ள எவனும் அவர் தூயராயிருப்பதுபோல், தன்னையும் **தூய்மையாக்க** வேண்டும் (1 யோ 3:2,3).

(b) தமது வருகை மற்றும் உலக முடிவின் அடையாளங்களை வரிசைப்படுத்துகையில் இயேசு முன்னறிவித்தது: “நெறிகேடு பெருகுவதால் பலரது அன்பு தணிந்துபோகும்” (மத் 24:12). இதே பாணியில் அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதியது: “கடைசி நாட்களில் கொடிய காலங்கள் வரும். எப்படியென்றால், மனிதர் சுபாவ அன்பு இல்லாதவர்களாய் இருப்பார்கள்” (2 தீமோ 3:1-5). அப்போஸ்தலன் யாக்கோபு கொடுத்துள்ள அறிவுரை: “சகோதரரே, நீங்கள் தண்டனைத் தீர்ப்புக்கு ஆளாகாதவாறு, ஒருவர் மற்றவருக்கு எதிராக முறையிடாதீர்கள். இதோ, நீதியரசர் வாசலில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்” (யாக் 5:9). சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் (rapture) உண்டா இல்லையா என்ற வாதம் சபையை எவ்வளவாய்ப் பிரித்துவிட்டது! துக்கம்!

(c) பண ஆசையும் சிற்றின்பப் பிரியமும் கடைசிக்காலத்தை ஆளத் துவங்கும் என்பது இயேசுவின் முன்னறிவிப்பு: லூக் 17:26-30, “நோவாவின் காலத்தில் நடந்தது போலவே மனுமகன் காலத்திலும் நடக்கும்: பேழைக்குள் நோவா சென்ற நாள்வரை மக்கள் திருமணம் செய்துகொண்டும், உண்டும் குடித்தும் வந்தார்கள். வெள்ளப்பெருக்கு வந்து அனைவரையும் அழித்தது. அவ்வாறே லோத்தின் காலத்திலும் நடந்தது: மக்கள் உண்டார்கள், குடித்தார்கள், வாங்கினார்கள், விற்றார்கள், நட்பர்கள், கட்டினார்கள். சோதோமை லோத்து விட்டுப்போன நாளில் வானிலிருந்து பெய்த தீயும் கந்தகமும் எல்லாரையும் அழித்தன. மனுமகன் வெளிப்படும் நாளிலும் அப்படியே நடக்கும்.” நமது இன்றைய உலகம் இப்படித்தானே இருக்கிறது! இரவில் ஆண்-பெண் களியாட்டுகள், விருந்துகள், மதுபானக் கடைகள், பல்வகை உணவகங்கள், பிரம்மாண்டமான அங்காடிகள், வானெட்டும் கட்டிடங்கள், நாகரீக ஆடையகங்கள், இப்படிப்பல. “காலம் குறுகியது” என்பதால் நியாயமான இன்பங்களிலும் அளவுக்குமீறிய அனுபோகம் கூடாது என்கிறது திருமறை (1 கொரி 7:29-31). சுகபோக வாழ்வு உபதேசமானது கிறிஸ்துவானவர் மற்றும் அவரது அப்போஸ்தலரது போதனைக்கு எதிராக லூசிபர் எழுதின சுவிசேஷம். இறுதி நாட்களில் செல்வத்தைக் குவிப்பதையும் விவிலியம் கண்டிக்கிறது (யாக் 5:3).

(d) ஒலிவ மலையில் ஆண்டவர் கொடுத்த தமது உரையில் உக்கிராணத்துவத்தில் (stewardship) உத்தமமாய் இருக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். வேலைக்காரர் உவமை (மத் 24:45-51) மற்றும் தாலந்துகள் உவமை (25:14-30) ஆகிய இரண்டின் மூலம் அவர் இதனை விளக்கினார். உலக அலுவலோ, ஆன்மீகப் பணியோ அதில் நமது கடின உழைப்பும் உத்தமும் காணப்பட வேண்டும் என்று ஆண்டவர் எதிர்பார்க்கிறார். கிறிஸ்துவின் வருகையை எதிர்நோக்கியிருப்போரிடம் சோம்பலுக்கும் அசதிக்கும் இடமே இருக்கக்கூடாது. தெசலோனிக்கேயா சபைக்குப் பவுல் எழுதிய தனது முதல் கடிதத்தில் கிறிஸ்துவின் மறுவருகையைத் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தியதால் (1:9,10; 2:19; 3:12,13; 4:13-17; 5:23), சில விசுவாசிகள் தங்களது வேலைகளில் கவனக்குறைவாகி, ஒரு சிலர் வேலை செய்வதையே நிறுத்திவிட்டனர். எனவே, தனது இரண்டாம் கடிதத்தில், “உழைக்காதவன் உண்ணலாகாது” எனக் கடிந்துகொண்டார் (3:6-12). தாலந்துகள் உவமையில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தாலந்தாவது தரப்பட்டது. தேவன் நமக்கென்று நியமித்துள்ள பணி எதுவாயினும் அதில் நாம் நம்மை முழுவதுமாக ஊற்றிச் செயல்படாவிடில், நாம் “பொல்லாத சோம்பேறிகள்;” நம்மை நரகத்தில்தான் தூக்கியெறிய வேண்டும் (மத் 25:14-30).

(e) இவ்வுலகில் பாடுகள் இல்லாதவர் எவருமில்லை. கரோனா நச்சுக்கிருமி ஏற்படுத்தியுள்ள தர்ம சங்கடமான நிலையானது ஏழை-பணக்காரர் என்றோ, படித்தவர்-படியாதவர் என்றோ, நாகரீகமடைந்தோர்-நாகரீகமடையாதோர் என்றோ எவ்விதப் பாகுபாடும் காட்டவில்லை. முன்னேறிய நாடுகளுக்கும் பின்தங்கிய நாடுகளுக்கும் இடையேயும் எவ்வித வேறுபாடும் இல்லாது தாக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்போஸ்தலன் பவுலைப் பொருத்தவரை, “படைப்பு அனைத்தும் ஒருங்கே பேறுகால வேதனையுற்றுத் தவிக்கின்றது” (ரோ 8:22). தூயாவியானவரால் நிரப்பப்பட்ட விசுவாசிகளும் விதிவிலக்கல்லவே (வச 23). நமது தந்தையாம் தேவனிடம் அவரது பிள்ளைகளாக நாம் எந்த வேளையிலும் எந்த வேதனையிலும் செல்லலாம். ஆனால் இக்காலத்தில் நாம் படும் துன்பங்கள் எதிர்காலத்தில் நமக்காக வெளிப்படவிருக்கும் மாட்சியோடு ஒப்பிடத் தகுதியற்றவை

என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது (வச 18). உறைவிடங்கள் பல உள்ள தமது தந்தையின் விண்வீட்டில் நமக்கென்று ஓரிடத்தைக் கிறிஸ்து ஆயத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார் (யோ 14:1-3). எனவே மகிழ்வோம், மகிழ்வோம், தினம் அகமகிழ்வோம்!

(f) ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவேண்டுமென்று முதல் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்துவானவர் நமக்கு நற்செய்திப் பேராணை தந்துவிட்டார் (மத் 28:18-20). தங்களது தலைமுறையினருக்கு நற்செய்தியறிவிக்கச் சீடர் தங்களாலியன்ற அத்தனையையும் செய்தனர். அடுத்து வந்த நூற்றாண்டுகள் அத்தனையிலும் மிஷனரிகள் உலகெங்கும் சென்று ஒவ்வொரு நாட்டிலும் திருச்சபைகளை நிறுவியுள்ளனர். நாம் அகிலவுலக நற்செய்திபணியின் இறுதிக்கட்டத்தில் இருக்கிறோம். செய்யவேண்டிய அறுவடை இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கிறது, அறுவடையாளருக்கோ பற்றாக்குறை. “இதுவே தகுந்த காலம்! இன்றே இரட்சிப்பின் நாள்!” (2 கொரி 6:2). ஒவ்வொருவரும் தனது பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பி, நித்திய இரட்சிப்படைவதற்காய் கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதற்குப் போதுமான தருணம் தருவதற்காகவே கிறிஸ்து தமது வருகையைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் (2 பேது 3:9). நண்பரே, நமது தலைமுறையில் சந்திக்கப்படாதோர் மற்றும் சபைக்குள்ளாக்கப்படாதோரைச் சென்றடையும்படி ஜெபத்தைக் கூட்டுவோம், கொடுத்தலைக் கூட்டுவோம், தியாகத்தைக் கூட்டுவோம், உழைப்பைக் கூட்டுவோம். ஒலிவ மலை அருளுரையில் இயேசுவானவர் திட்டமாய்ச் சொன்னது: “விண்ணரசைப் பற்றிய இந்நற்செய்தி உலகெங்கும் அறிவிக்கப்படும்; அதன் பின்பு முடிவு வரும்” (மத் 24:14).

(g) ஒலிவ மலையில் சீடர்களுக்கு ஆண்டவர் பதிலுரைத்தபோது குறிப்பிட்ட ஒரே தீர்க்கதரிசி தானியேல்தான் (மத் 24:15; மாற் 13:14; லூக் 21:20). தானியேல் புத்தகத்தையும் வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தையும் சேர்த்தே படிக்கும்படி வேத வல்லுநர்கள் நம்மை ஊக்குவிக்கின்றனர். தானியேலைப் பொருத்தவரை, இறுதிக்கால முக்கிய அடையாளங்களில் ஒன்று அறிவுப் பெருக்கம்: தானி 12:4ஆ, “அநேகர் இங்கும் அங்கும் ஓடி ஆராய்வார்கள், அறிவும் பெருகும்” அறிவுக்குத் தேவன் எதிரானவரல்ல. சர்வ ஞானியாகிய அவரே எல்லா அறிவுக்கும் ஞானத்திற்கும் காரணர் (யாக் 1:5). ஆனால் அவரை ஒதுக்கிவைக்கும் எந்த அறிவும் மாறுபாடுள்ளதே (நீதி 1:7). தீரு மன்னனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இறைச்செய்தியில் லூசிபரின் விழுக்கை குறித்த மறைமுகக் குறிப்பு உண்டு. எசேக் 28:17, “உனது அழகின் காரணமாய் உன் இதயம் செருக்குற்றது; உனது மாட்சியின் காரணமாய் உன் ஞானத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டாய்; எனவே உன்னைத் தரையில் தள்ளிவிட்டேன்.” தேவன் அவனிடம், “தானியேலைவிட நீ அறிவாளிதான்” என்றும் கூறினார் (வச 3-5). அறிவியலுக்காகவும் தொழில்நுட்பவியலுக்காகவும் ஆண்டவரைத் துதிப்போம். ஆனால் மனிதன் இவற்றைக் கும்பிடத் தொடங்கினால் சிருஷ்டி கர்த்தரின் சினம் பொங்கியெழும்; அவன் ஒன்றுமில்லை என்பதை அவர் உணர்ச் செய்வார். கரோனா நச்சுக்கிருமி நமக்குப் போதித்துள்ளது அதுதானே? மூன்று காரியங்களைக் குறித்து நாம் பெருமை கொள்ளலாகாது என்று தீர்க்கன் எரேமியா நம்மை எச்சரித்துள்ளார்: “ஞானம், பலம், செல்வம்” (எரே 9:23,24). இதில் முதலில் வருவது ஞானம்! “கர்த்தர் ஒருவரே உயர்ந்திருப்பார்” எனும் “அந்த நாளை” நாம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம்; அப்பொழுது செருக்குமிக்கும் பார்வை கொண்டோர் தாழ்த்தப்படுவர், ஆணவம் மிகுந்தோர் அவமானமடைவர் (ஏசா 2:11,17). சர்வ வல்லரசருக்குமுன் வல்லரசுகள் எம்மாத்திரம்? (What are super-powers before the Supra-power?)

(h) “அடுத்து என்ன?” என்ற கேள்விக்கான பதிலில் பத்து கன்னியர் உவமை அதிக இடம் பெற்றிருக்கிறது (மத் 25:1-13). இவ்வுவமைக்குப் பல்வேறு வியாக்கியானங்கள் தரப்பட்டுள்ளன, ஒவ்வொன்றிலும் நல்லது உண்டுதான். இந்த உவமையின் முடிவில் ஆண்டவர் கொடுத்த அறிவுரையின் அடிப்படையிலேயே எனது எளிய புரிதல்: “மனுமகன் வரும் நாளோ வேளையோ உங்களுக்குத் தெரியாது; எனவே விழிப்பாயிருங்கள்” (வச 13). மணமகன் வருகை தாமதமானபோது கன்னியரில் ஐவர் மட்டுமல்ல, பத்துப்பேரும் தூங்கிவிட்டனர் (வச 5). ஏறத்தாழ எல்லாச் சபைகளின் நிலையும் இதுவே. சில சபைகள் தூங்குகின்றன, சில உறங்குகின்றன, சில குறட்டைவிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கன்னியர் கேட்ட “நள்ளிரவுக் குரலை” இறுதியான

எழுப்புதல் எனப் புரிந்துகொள்கிறேன் (வச 6,7). வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் நாம் காணும் ஏழு சபைகளில் முதல் சபைக்கு, ஏழு சபைகளின் நடுவில் உலாவி வருபவராய், கிறிஸ்து தம்மை அறிமுகம் செய்தார் (வெளி 2:1). ஏழாம் சபைக்கு நாம் வந்துசேரும்போதோ, அவர் வெளியே நின்று கதவைத் தட்டிக்கொண்டிருக்கிறார் (3:20). முதல் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்று வரை சபை எவ்வளவாய்ப் பின்மாற்றமடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதே இங்கு கவனிக்கவேண்டியது. ஆனாலும், நம்மை ஊக்குவிக்கும் செய்தி என்னவெனில், எவ்விதச் சபைப்பிரிவின்கீழ் இயங்கினாலும் எந்தச் சபையையும் இனித் தேறாது என்று கிறிஸ்து விட்டுக் கடந்து செல்லவில்லை. ஆவிக்குரிய சபையாய்த் திகழ்ந்த எபேசு சபையையும் தட்டியெழுப்பும் செய்தி இதோ: “தூங்குகிறவனே, விழித்தெழு! இறந்தவனே, உயிர்பெற்றெழு! கிறிஸ்து உன்மீது ஒளிர்ந்தெழுவார்!” (எபே 5:14).

*உறக்கம் தெளிவோம், உற்சாகம் கொள்வோம், உலகத்தின் இறுதிவரை,
கல்வாரி தொனிதான், மழைமாரி பொழியும் நாள்வரை உழைத்திடுவோம்!*

கிறிஸ்து திரும்ப வருமுன் சரித்திரம் காணாததோர் அருள்மாரியையும் அசாதாரண ஆத்தும் அறுவடையையும் உள்ளடக்கிய “**இன்னொரு எழுப்புதலை**” தேவன் நமது நடுவில் அனுப்புவார் என்பது எனது நம்பிக்கை, எனது ஏக்கம் (அப் 2:16-21). ஆமென், சொல்வீர்!

(i) **தானதர்மம்** என்ற பொருளைக் குறிப்பிட்டுத் தமது நீண்ட பதிலை இயேசு முடிக்கிறார் (மத் 25:31-46). அரியணையில் அமர்ந்திருக்கும் அரசர் எனத் தம்மை அழைத்துக்கொள்கிறார் (வச 31,34,40). மக்களைச் செம்மறியாடுகள் எனவும் வெள்ளாடுகள் எனவும் இருவகையினராய்ப் பிரிக்கிறார். பசியுள்ளோருக்கு உணவளித்தோர், தாகமாயிருந்தோரது தாகத்தைத் தணித்தோர், உறைவிடமற்றோரைச் சேர்த்துக்கொண்டோர், உடையற்றோரை உடுத்துவித்தோர், நோயுற்றோரையும் சிறைவாசிகளையும் சென்று சந்தித்தோர் ஆகியோரே செம்மறியாடுகளாம். தேவையிலும் தரித்திரத்திலும் இருந்த இம்மக்களையெல்லாம் கண்டும் காணாமலும் இருந்துவிட்டோரோ வெள்ளாடுகளாம். செம்மறியாடுகள் நித்திய வாழ்வைப் பெற்றனர்; வெள்ளாடுகளோ நரகத்திற்குள் விரைந்தனர். இவ்வசனப்பகுதியை வியாக்கியானிக்காமல், என்னையே ஒரு கேள்வி கேட்டுக் கொண்டு இக்கட்டுரையை நிறைவுசெய்கிறேன், “நான் செம்மறியாடா, வெள்ளாடா?”

(இக்கட்டுரை ஆங்கிலத்திலும் உண்டு.)

கிறிஸ்துவின் மறுவருகைக்கு ஆயத்தமாய் நாம் செய்யவேண்டிய 10 காரியங்களை விளக்கும் “**உன் தேவனைச் சந்திக்க நீ ஆயத்தமா?**” என்ற எனது 20-பக்கக் கைப்பிரதியை வாசியுங்கள். இது 2020 ஜனவரி 15 தேதியிட்ட Online Letter 112இன் இணைப்பாக www.StanleyOnBible.com என்ற இணையதளத்தில் உண்டு. இலவசமாய்ப் பதிவிறக்கம் செய்யலாம். இக்கைப்பிரதி 11 இந்திய மொழிகளிலும் 4 வெளிநாட்டு மொழிகளிலும் வெளிவந்துள்ளது.